

LIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 23de Marts 1895.)

Medens hele Udvalget er enigt om at anbefale Lovforslagets § 2, der maa antages at sætte Statskassen i Stand til fuldtud at refundere Kommunerne Halvdelen af deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelse i 1894, har lignende Enighed derimod ikke været til Stede i Udvalget om Lovforslagets § 1, angaaende et ekstraordinært Bidrag til Kommunerne for Finansaaret 1895—96.

Udvalgets Flertal (M. B. Breinholt, Brødsgaard, S. Jensen, Johnsen, Koch, Madsen-Nygdal, Chr. Nielsen, Th. Nielsen, Rottbøll, M. Sørensen) anbefaler vel Landstinget, i Lighed med hvad der skete ved Lov 8de Maj 1894, ogsaa for Finansaaret 1895—96 at bevilge et ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne af den i Lovforslagets § 1 angivne Størrelse; men dette sker dog, i alt Fald for enkelte Medlemmers Bedkommende, ikke uden Betænkning og med visse Forbehold. Det forudsættes som selvfølgelig, at Betingelsen for, at Statskassen atter i Finansaaret 1895—96 ekstraordinært yder Bidrag til Afholdelse af Kommunernes Udgifter, er den,

at Budgettet for nævnte Aar uden Betænkning kan bære en saadan ekstraordinær Udgift. Om dette er Tilfældet, maa bero paa en Bedømmelse af den hele finansielle Situation, og det kan efter flere Medlemmers Formening i denne Henseende ikke være afgørende, at der paa Budgettet for 1895—96 kalkuleres et Overskud; thi disse Medlemmer (M. B. Breinholt, Brødsgaard, Johnsen, Koch, Rottbøll og M. Sørensen) ere med Mindretallet enige i at betegne det som et i finansiell Henseende forkasteligt Princip, at lade — saaledes som andetsteds antydet — et saadant for Statskassen forventet eller fremkommet Overskud forsvinde ved Fordeling mellem Kommunerne. Med dette Forbehold for enkelte Medlemmers Bedkommende er imidlertid Flertallet enigt i at antage, at der af Hensyn til den hele finansielle Situation ikke er nogen Betænkning ved i Aaret 1895—96 at lade Statskassen bære den omhandlede Udgift. Naar dette sker, er det imidlertid, som ogsaa Lovforslagets Titel tilstrækkelig betegner, en ekstraordinær Foranstaltning, og i de Aar, som komme efter